

[Aksel Larsen.]

ske ad parlamentarisk Vej, blot vi selv vil det.

Det er Sp. 1113 i Fortrykket.

Naar Det radikale Partis Ordfører i denne Sag i den Grad præger en absolutistisk-fascistisk Udtalelse i sin Tale: Folket ønsker at blive regeret, og lad os saa endelig gøre det, det kan dog ogsaa lade sig gøre ad parlamentarisk Vej — ja, saa stempler han dermed sig selv og sine Udtalelser om Demokrati.

Socialministeren (Steincke): Den ærede Ordfører Hr. Krag var inde paa mine Udtalelser om, hvad Meningen egentlig var med et Mæglingsinstitut, naar det ikke var at gøre Samfundets Interesser over for Parterne gældende. I første Række er det nu Meningen med Mæglingsinstituttet at finde en Vej frem imellem de af Parterne hævdede Opfattelser, saaledes at det Mæglingsforslag, der derefter bliver stillet, naturligvis under billig Hensyntagen til Samfundets Interesser, kan antages at blive vedtaget af begge Parter. Hvis det ikke i første Række var Meningen, saa maatte man jo over til et Institut paa et ganske andet Grundlag, efter min Opfattelse i Virkeligheden et Institut for tvungen Voldgift, der ligefrem bestemte, hvad det var, Samfundet i det givne Øjeblik kunde og burde betale, for saa vidt principielt uafhængigt af, hvad Arbejdere eller Arbejdsgivere ønskede. Men det er jo slet ikke Hensigten med den Institution, vi har i Forligsmandsinstitutionen.

Det ærede Medlem Hr. Krag var derefter inde paa noget saa betydningsløst som min Tone ... (*Krag:* Det var ellers noget, De beskæftigede Dem meget med, Hr. Minister). Ja, foranlediget af den ærede Ordfører i Gaar, ellers vilde jeg absolut ikke have rørt ved det (Afbrydelse af *Aksel Larsen*). Jeg tror ikke, jeg kan følge med til de Afbrydelser, der kommer, hvis de ikke bliver højere. Den ærede Ordfører Hr. Krag udtalte herunder, at min Pil ramte altid, og en Giftbrod savnede den ikke altid. Mon denne Karakteristik, som jeg er meget ulykkelig over, dog ikke skyldes det ærede Medlems alt for store og velkendte Fredsomlighed og Vennessælhed over for Modstandere, naar han selv er ude i Debatten?

Til det ærede Medlem Hr. Bouet vil jeg sige, at det var med fuldt Forsæt, jeg ikke udtalte mig nærmere om Privatfunktionærernes Stilling, fordi jeg ikke vilde

forskertse et Resultat af Udvalgsarbejdet, og fordi jeg syntes, at det med Hensyn til dette Spørgsmaal var af stor Betydning, hvilken Opfattelse Parterne — det, jeg kalder Parterne: Organisationerne — selv havde. Derfor vilde jeg ikke paa Forhaand udtale andet, end at jeg var meget villig til at medvirke til at forhandle om det.

Det ærede Medlem har utvivlsomt Ret i, at jeg ogsaa vilde have kunnet klare mig, selv om jeg ikke havde været Socialdemokrat. Om jeg havde klaret mig, hvis jeg var Konservativ, er jeg derimod noget i Tvivl om. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at jeg havde Tendenser i mig til at være Konservativ; Tendenser; som kun „holdtes nede“ ved, at jeg nu ulykkeligvis var havnet i en anden Lejr. Det sidste bundet i en fuldkommen Misopfattelse af mit Standpunkt, hvad der ikke er noget underligt i, da det ærede Medlem aldrig har undersøgt, hverken hvad jeg har sagt, eller hvad jeg har skrevet. Jeg har paa visse Omraader og i al Almindelighed hævdet, hvor det drejer sig ikke om økonomiske Spørgsmaal, men om saakaldte aandelige Spørgsmaal, at jeg foretrækker de ældste Sandheder for de mest moderne Vildfarelser. I saa Henseende mener det ærede Medlem formodentlig, at jeg er konservativ, og det passede ogsaa i gamle Dage. Men nu, efter at de Konservative i stigende Grad accepterer netop de nyeste Vildfarelser, passer det ikke længere.

Den ærede Ordfører for de Konservative kan ikke lære mig noget nyt med Hensyn til Meningen med at skrive Love. Det ved vi jo alle, at i al Almindelighed er Meningen den, at disse Love skal være forstaaelige — jeg gad for Resten vide, hvem der læser dem. Men jeg anerkender, at Meningen med dem i og for sig er, at de skal være forstaaelige. Dog kan dette ikke altid gælde en Regel som den i § 8, 2det Stykke, 3die Punktum, hvor det drejer sig om en teknisk Regel, der skal være skrevet saa kort og klart som muligt og ikke i den Maglekilde Petersen-Stil, som man nu kan vente vil blive fremdraget til nærmere Beskuelse i et Udvalg.

Jeg indrømmer over for den ærede Ordfører for det radikale Parti, at Systemet tvungen Voldgift naturligvis kan være ordnet forskelligt, og at man ogsaa i dette Systems relative Mangel paa Succes rundt omkring i Verden kan se et Udtryk for, at Ordningen ikke har været tilstrækkelig heldig. Men hvis vi skal til en Ordning,